

РЕШЕНИЕ

№ 2401

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1164** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба на Г. Т. П. срещу Решение № 1311 от 14.12.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав, по НАХД № 14184/2021 г. С решението е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К № 5237150 от 20.08.2021 г. на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 21, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърдения с него ЕФ. СРС провел повърхностно, едностранно и целенасочено разглеждане на делото без анализ на твърденията на касатора и доказателствата по делото. В становище от 23.03.2022г. се излагат допълнителни съображения, че в НП не е посочено мястото на извършване на нарушението. Липсва и протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.06.2015г., както и доказателства, че оператора на техническото средство, с което е заснето нарушението, е надлежно упълномощен да работи с него.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, в

писмени бележки от 18.03.2022г. оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и да бъде оставен в сила решението на районния съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 20.08.2021 г., в 13:59 часа касаторът П. е управлявал лек автомобил, марка „Ф. Голф“, с рег. номер Е 8085 КВ, в [населено място], [улица], в.з. „Черния кос“ с посока на движение от [населено място] към кв. К.. При ограничение на скоростта 40 км/ч, въведено с пътен знак В26, автомобилът е засечен да се движи с 59 км/ч, от която скорост е приспаднат 3 км/ч толеранс в полза на водача и същата се зачита като 56 км/ч. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникация тип ARH CAM S1, с № 11743ЕЕ, одобрена и вписана в регистъра на 07.09.2017 г., със срок на валидност – до 07.09.2027 г., като същата е преминала проверка на 28.09.2020 г. и съответства на одобрения тип. Приложен е протокол за използването на АТСС на 20.08.2021 г., както и снимка за разположението на уреда, снимка на автомобила и снимка на пътния знак. За извършеното нарушение от СДВР е издаден процесния фиш. В съдебното производство пред първоинстанционния съд е приложена схема за организацията на движение на [улица] в района на в.з. Черния кос с посока на движение от [населено място] към кв. К., от която е виден пътния знак с въведеното ограничение на скоростта. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Неоснователни са възраженията на касатора, че са допуснати съществени процесуални нарушения, като делото е разгледано едностранно и повърхностно. В ЕФ е посочено е мястото на извършване на нарушението – бул. Ц. Б. III при в.з. Черния кос, като е установена посоката на движение. Приложени са снимки на записващото устройство и на автомобила, на които са посочени конкретни координати. В самия фиш е указана възможността и срока за предоставяне на писмена декларация от собственика на автомобила с данни на лицето, извършило нарушението. Такава декларация не е подадена. Към преписката е приложен протокол – приложение към чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.06.2015г., който съдържа информация за разстоянието от пътния знак до АТСС, режима на измерване, посоката за действие и

оператора на техническото средство. Същото му е възложено служебно в качеството му на наряд на 20.08.2021г. със служебно МПС с рег. [рег.номер на МПС], за който е съставена и приложена ежедневна форма на отчет от същата дата. Следователно сочените от касатора процесуални нарушения не са налице.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв. С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП са посочени изрично ограниченията на скоростта в населено място според категорията на пътното превозно средство. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в таблицата към чл. 21, ал. 1 ЗДвП, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай е посочено изрично, че движението на МПС се осъществява в [населено място], но при сигнализирано с пътен знак В26 ограничение на скоростта от 40 км/ч. Превишаването ѝ с 16 км/ч, както е в конкретния случай, представлява съставомерно по смисъла на чл. 6 ЗАНН деяние.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП във връзка с чл. 3, ал. 1 ЗАНН при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Следователно, установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство – снимков материал по чл. 189, ал. 15 ЗДвП, поради което и не е необходимо издаването на АУАН и НП от присъстващите при нарушението служители на СДВР. Оспореният ЕФ съответства на утвърдения образец, доколкото представлява типизиран документ /електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер/, възпроизвеждащ установени неприсъствено факти без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство.

Правилно е приложена и процедурата по санкциониране на нарушителя по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, различна в описаната по ЗАНН относно установяването на нарушението и ангажирането на отговорност. След измененията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП - ДВ, бр. 54 от 2017 г., издаването на ЕФ за налагането на административни наказания при извършени нарушения по чл. 21, ал. 2 ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно АТСС /§ 6, т. 65, б. „б“ ДР ЗДвП/, както и правилно е възприел в решението си СРС. В случая нарушението е установено с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникация тип ARH CAM S1. За същата са приложени протокол № 60-С-ИСИС от 28.09.2020 г. от проверка, извършена от отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на Български институт по метрология /със срок от 1 година съгласно Заповед А-616/11.09.2018 г. за периодичността на последващите проверки на средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, издадена от „За председателя“ на ДАМТН и

обнародвана в ДВ бр. 82 от 05.10.2018г./ и удостоверение за одобрен тип средство за измерване на Български институт по метрология № 17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027 г. Автоматизираното техническо средство е заснело и записало датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство по смисъла на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП. Видно от снимковия материал са отразени точно координатите на нарушението, при това в границите на контролирания участък, при максимално разрешена скорост за същия от 40 км/ч. За удостоверяване на последното са приложени протокол за използване на АТСС и снимка за разположението на уреда. Видно от протокола, съставен от обслужващия полицейски служител, са посочени точното място за контрол, въведеният за контролирания участък скоростен режим без пътен знак за ограничение, режимът на измерване /стационарен/, посоката на задействане /приближаващ/, началото и края на работната смяна. В този смисъл не се установят нарушения на разпоредбите на чл. 10, ал. 1 и ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

С оглед горното съдът формира извод, че действително осъществилата се фактическа обстановка е подведена под релевантната правна норма, като за наказаното лице съществува яснота в какво се изразява неправомерното му поведение – предпоставка да му бъде ангажирана и административнонаказателна отговорност. Законосъобразно на Г. П. е наложено административно наказание „глоба“ в абсолютен размер, поради което и въпросът за неговата справедливост не подлежи на обсъждане.

Преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Въпреки че не са настъпили вредоносни последици, констатираното нарушение се отличава с висока степен на обществена опасност и засяга голям кръг от потенциално застрашени хора. Не са налице предпоставките за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28 ЗАНН, предпоставка за отмяна на НП /вж. мотивите на ТР № 8/16.09.2021 г. по т.д. № 1/2020 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС/.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1311 от 14.12.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав, по НАХД № 14184/2021 г.

ОСЪЖДА Г. Т. П. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи

сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.